

TOBIAS EN DE ENGEL (3)

Wat vooraf ging. Tobit was een rechtvaardige man die buiten zijn schuld blind was geworden. Hij stuurt zijn zoon Tobias op reis. Hij wordt vergezeld door Rafaël, een engel, maar dat weet Tobias niet. Als ze bij een rivier komen, vangt Tobias een vis en bewaart de ingewanden er van. Als ze het doel van reis bereiken, logeren ze bij de familie van Raguël. Deze heeft een dochter Sara. Op aandringen van Rafaël trouwt Tobias met Sara. Aan het meisje zijn al zeven mannen gegeven, die allemaal door een boze geest in het bruidsvertrek zijn omgekomen.

In het bruidsvertrek, toen Sara en Tobias alleen waren, pakte Tobias de wierookschaal en legde het hart van de vis en de lever op de gloeiende as en er ontstond rook. Toen de boze geest de rook bemerkte sloeg hij op de vlucht. 's Nachts was Raguël opgestaan om een graf te graven in de verwachting dat ook Tobias gestorven zou zijn. Maar 's morgens bleek dat Tobias nog leefde waarop Raguël God loofde en een groot bruiloftsfeest organiseerde.

Voordat de bruiloftsdagen om waren, vertrokken Tobias, Sara en Rafaël. Toen ze de stad Nineve naderden, zei Rafaël tegen Tobias: "Ik ben er zeker van dat je vader weer kan zien als je de gal van de vis op zijn ogen strijkt". De vader en moeder van Tobias weenden toen ze hem na de lange reis weer terugzagen.

Tobit viel, maar Tobias ving hem op en streek gal op zijn ogen. Tobit wreef zijn ogen uit en "als vliesjes vielen de witte vlekken uit de ooghoeken". Hij kon zijn zoon weer zien. Daarop ging Tobit Sara tegemoet om haar als bruid van zijn zoon te begroeten.

Na het bruiloftsfeest wilde Tobias aan Rafaël, de kameeldrijver, waarvan hij niet wist dat het een engel was, de helft geven van wat hij als bruidsschat had meegekregen. Tobit vond ook dat hij daar recht op had. Toen maakte Rafaël zich bekend. Tobit en Tobias schrokken hevig en vol vrees wierpen zij zich op de grond. Maar hij zei tegen hen: "Vrees niet, vrede is jullie toebedeeld. Dat ik gekomen ben, was de wil van God. Loof God dus in eeuwigheid." Toen zij zich weer oprichtten, was de engel verdwenen. En Tobit schreef een groot danklied.

(Foto: detail koorraam 7 Andreaskerk)

SV

Uit: Parochieblad St.Andreasparchie nr. 32, 27 oktober 2012